KOMISJA
EUROPEJSKA

WYSOKI PRZEDSTAWICIEL UNII
DO SPRAW ZAGRANICZNYCH I
POLITYKI BEZPIECZEŃSTWA

Bruksela, dnia 25.9.2017 r.
JOIN(2017) 37 final

ANNEX 6

ZAŁĄCZNIK

do

wspólnego wniosku dotyczącego decyzji Rady

w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Kompleksowej i wzmocnionej umowy o partnerstwie między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Armenii, z drugiej strony

ZAŁĄCZNIK XI

DODATKOWE ZAMÓWIENIA PUBLICZNE OBJĘTE UMOWĄ

A. Unia Europejska:

Umowy koncesji na roboty, objęte dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/23/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania koncesji, z późniejszymi zmianami, które są udzielane przez podmiot wymieniony w załącznikach Unii Europejskiej 1 i 2 do dodatku I do Porozumienia w sprawie zamówień rządowych w ramach WTO na mocy tej dyrektywy. System ten jest zgodny z art. I, II, IV, VI i VII (z wyjątkiem pkt 2 lit. e) i pkt 2 lit. l)), XVI (z wyjątkiem ust. 3 i 4) i XVIII Porozumienia WTO w sprawie zamówień rządowych.

B. Republika Armenii:

Umowy koncesji objęte systemem ustawy o zamówieniach publicznych, które są udzielane przez podmiot wymieniony w załącznikach Republiki Armenii 1 i 2 do dodatku I do Porozumienia w sprawie zamówień rządowych w ramach WTO.

ZAŁĄCZNIK XII

do ROZDZIAŁU 2: POSTANOWIENIA DOTYCZĄCE ZWALCZANIA NADUŻYĆ FINANSOWYCH I KONTROLI w TYTULE VII: POMOC FINANSOWA ORAZ POSTANOWIENIA DOTYCZĄCE ZWALCZANIA NADUŻYĆ FINANSOWYCH I KONTROLI

Republika Armenii zobowiązuje się do stopniowego zbliżenia swojego prawodawstwa do następujących przepisów Unii Europejskiej i instrumentów międzynarodowych we wskazanych ramach czasowych.

Konwencja z dnia 26 lipca 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich

Zastosowanie mają następujące postanowienia tej Konwencji:

– Artykuł 1 – Postanowienia ogólne, definicje

– Artykuł 2 ust. 1 – niezbędne środki w celu zapewnienia, że działanie określone w art. 1 oraz udział w zachowaniu określonym w art. 1 ust. 1, nakłanianie do niego lub próba takiego zachowania podlegają skutecznym, proporcjonalnym i odstraszającym sankcjom karnym.

Harmonogram: wyżej wymienione postanowienia Konwencji podlegają wdrożeniu wraz z wejściem w życie niniejszej Umowy.

– Artykuł 3 – Odpowiedzialność karna szefów przedsiębiorstw

Harmonogram: wyżej wymienione postanowienia Konwencji podlegają wdrożeniu w ciągu 3 lat od dnia wejścia w życie niniejszej Umowy.

Protokół do Konwencji w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich

Zastosowanie mają następujące postanowienia tego Protokołu:

– Artykuł 1 ust. 1 lit. c) oraz artykuł 1 ust. 2 – Właściwe definicje

– Artykuł 2 – Korupcja bierna

– Artykuł 3 – Korupcja czynna

– Artykuł 5 ust. 1 – wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia, że zachowanie określone w art. 2 i 3, udział w takim zachowaniu oraz nakłanianie do niego podlegają skutecznym, proporcjonalnym i odstraszającym sankcjom karnym.

– Artykuł 7 – w zakresie, w jakim odnosi się do art. 3 Konwencji

Harmonogram: wyżej wymienione postanowienia tego Protokołu podlegają wdrożeniu wraz z wejściem w życie niniejszej Umowy.

Drugi Protokół do Konwencji o ochronie interesów finansowych Wspólnot Europejskich:

Zastosowanie mają następujące postanowienia tego Protokołu:

– Artykuł 1 – Definicje

– Artykuł 2 – Pranie pieniędzy

– Artykuł 3 – Odpowiedzialność osób prawnych

– Artykuł 4 – Sankcje względem osób prawnych

– Artykuł 12 – w zakresie, w jakim odnosi się do art. 3 Konwencji

Harmonogram: wyżej wymienione postanowienia tego Protokołu podlegają wdrożeniu wraz z wejściem w życie niniejszej Umowy.

Ochrona pieniędzy przed fałszowaniem

Rozporządzenie Rady (WE) nr 1338/2001 z dnia 28 czerwca 2001 r. ustanawiające środki niezbędne dla ochrony euro przed fałszowaniem

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/62/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie prawnokarnych środków ochrony euro i innych walut przed fałszowaniem

Harmonogram: przepisy rozporządzenia (WE) nr 1338/2001 i dyrektywy 2014/62/UE podlegają wdrożeniu w ciągu 3 lat od dnia wejścia w życie niniejszej Umowy.

Konwencja międzynarodowa o zwalczaniu fałszowania pieniędzy (Genewa, 1929 r.)

Harmonogram: Konwencja zostaje podpisana i ratyfikowana wraz z wejściem w życie niniejszej Umowy.

PROTOKÓŁ DO TYTUŁU VII
POMOC FINANSOWA
ORAZ POSTANOWIENIA DOTYCZĄCE ZWALCZANIA NADUŻYĆ FINANSOWYCH I KONTROLI
ROZDZIAŁ 2: POSTANOWIENIA DOTYCZĄCE ZWALCZANIA NADUŻYĆ FINANSOWYCH I KONTROLI

Protokół dotyczący definicji

1. „Nieprawidłowość” oznacza każde naruszenie przepisów UE, postanowień niniejszej Umowy lub wynikających z niej porozumień i umów, spowodowane działaniem podmiotu gospodarczego lub jego zaniechaniem, które ma lub mogłoby mieć skutek w postaci naruszenia budżetu ogólnego Unii Europejskiej lub budżetów zarządzanych przez Unię, czy to poprzez zmniejszenie lub utratę dochodów z tytułu zasobów własnych gromadzonych bezpośrednio w imieniu Unii Europejskiej, czy to poprzez nieuzasadnioną pozycję wydatków.

2. „Nadużycie finansowe” oznacza:

a) w odniesieniu do wydatków – jakiekolwiek celowe działanie lub zaniechanie dotyczące:

- wykorzystania lub przedstawienia nieprawdziwych, niepoprawnych lub niepełnych oświadczeń lub dokumentów celem sprzeniewierzenia lub bezprawnego zatrzymania środków z budżetu ogólnego Unii Europejskiej lub budżetów zarządzanych przez Unię Europejską lub w jej imieniu,

- nieujawnienia informacji, będącego naruszeniem konkretnego obowiązku, które ma taki sam skutek jak opisany w tiret pierwszym niniejszej litery;

– niewłaściwego wykorzystania środków finansowych, o których mowa w tiret pierwszym niniejszej litery, na cele inne niż te, na które środki finansowe te zostały pierwotnie przyznane;

b) w odniesieniu do dochodów – jakiekolwiek celowe działanie lub zaniechanie dotyczące:

– wykorzystania lub przedstawienia nieprawdziwych, niepoprawnych lub niepełnych oświadczeń lub dokumentów celem bezprawnego zmniejszenia środków budżetu ogólnego Unii Europejskiej lub budżetów zarządzanych przez Unię Europejską lub w jej imieniu,

– nieujawnienia informacji z naruszeniem szczególnego obowiązku, z tym samym skutkiem,

– niewłaściwego wykorzystania korzyści uzyskanych zgodnie z prawem, z tym samym skutkiem.

3. „Korupcja czynna” oznacza umyślne działanie każdej osoby, która obiecuje lub daje – bezpośrednio lub poprzez pośrednika – urzędnikowi, z przeznaczeniem dla niego lub dla osoby trzeciej, korzyść jakiekolwiek rodzaju w zamian za działanie lub odstąpienie od działania zgodnie z obowiązkami tego urzędnika lub w ramach pełnienia przez niego swoich obowiązków, co stanowi naruszenie jego urzędowych obowiązków w sposób, który szkodzi lub może szkodzić interesom finansowym Unii Europejskiej.

4. „Korupcja bierna” oznacza umyślne działanie urzędnika, który – bezpośrednio lub poprzez pośrednika – prosi o korzyści jakiegokolwiek rodzaju, z przeznaczeniem dla niego lub dla osoby trzeciej, takie korzyści otrzymuje lub przyjmuje obietnicę takich korzyści w zamian za działanie lub odstąpienie od działania zgodnie z obowiązkami tego urzędnika lub w ramach pełnienia przez niego swoich obowiązków, co stanowi naruszenie jego urzędowych obowiązków w sposób, który szkodzi lub może szkodzić interesom finansowym Unii Europejskiej.

5. „Konflikt interesów” oznacza każdą sytuację, która mogłaby podać w wątpliwość zdolność urzędników do działania w sposób bezstronny i obiektywny ze względów określonych w art. 57 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii.

6. „Nienależnie wypłacone” oznacza wypłacone z naruszeniem przepisów regulujących fundusze UE.

7. „Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych” (OLAF) oznacza wyspecjalizowany organ Komisji Europejskiej zajmujący się zwalczaniem nadużyć finansowych. OLAF posiada niezależność operacyjną i jest odpowiedzialny za przeprowadzanie dochodzeń administracyjnych, których celem jest zwalczanie nadużyć finansowych, korupcji oraz wszelkiej innej nielegalnej działalności negatywnie wpływającej na interesy finansowe Unii Europejskiej, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczącym dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 oraz rozporządzeniem Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami.

PROTOKÓŁ

DOTYCZĄCY WZAJEMNEJ POMOCY ADMINISTRACYJNEJ W SPRAWACH CELNYCH

ARTYKUŁ 1

Definicje

Do celów niniejszego Protokołu:

a) „prawo celne” oznacza wszelkie przepisy ustawowe i wykonawcze obowiązujące na terytoriach Stron, regulujące przywóz, wywóz i tranzyt towarów oraz poddawanie ich jakimkolwiek innym systemom lub procedurom celnym, łącznie ze środkami zakazu, ograniczenia i kontroli;

b) „organ wnioskujący” oznacza właściwy organ administracyjny, wyznaczony w tym celu przez Stronę, który występuje z wnioskiem o pomoc na podstawie niniejszego Protokołu;

c) „organ współpracujący” oznacza właściwy organ administracyjny, wyznaczony w tym celu przez Stronę, który otrzymuje wniosek o pomoc na podstawie niniejszego Protokołu;

d) „dane osobowe” oznaczają wszelkie informacje dotyczące określonej lub możliwej do określenia osoby fizycznej;

e) „działanie naruszające przepisy prawa celnego” oznacza wszelkie naruszenie lub próbę naruszenia przepisów prawa celnego.

ARTYKUŁ 2

Zakres stosowania

1. Strony pomagają sobie nawzajem w zakresie swoich uprawnień, w sposób i na warunkach ustanowionych w niniejszym protokole, aby zapewnić prawidłowe stosowanie przepisów prawa celnego, w szczególności przez zapobieganie działaniom naruszającym takie przepisy, prowadzenie dochodzeń dotyczących takich działań i zwalczanie tychże działań.

2. Pomoc w sprawach celnych, jak przewidziano w niniejszym Protokole, ma zastosowanie do każdego organu administracji Stron, który jest właściwy w zakresie stosowania niniejszego Protokołu. Pomoc ta pozostaje bez uszczerbku dla postanowień regulujących wzajemną pomoc w sprawach karnych, ani też nie stosuje się do informacji uzyskanych zgodnie z wykonywanymi uprawnieniami na wniosek organu sądowego, chyba że organ zezwala na przekazywanie takich informacji.

3. Niniejszy Protokół nie obejmuje pomocy w zakresie odzyskiwania ceł, podatków ani grzywien.

ARTYKUŁ 3

Pomoc udzielana na wniosek

1. Na wniosek organu wnioskującego organ współpracujący dostarcza organowi wnioskującemu wszelkich stosownych informacji pozwalających mu zapewnić prawidłowe stosowanie przepisów prawa celnego, włącznie z informacjami dotyczącymi zauważonych lub planowanych działań, które stanowią lub mogłyby stanowić naruszenie przepisów prawa celnego.

2. Na wniosek organu wnioskującego organ współpracujący informuje organ wnioskujący o tym:

a) czy towary wywiezione z terytorium jednej ze Stron zostały właściwie przywiezione na terytorium drugiej Strony, określając, w stosownych przypadkach, procedurę celną zastosowaną wobec towarów;

b) czy towary przywiezione na terytorium jednej ze Stron zostały prawidłowo wywiezione z terytorium drugiej Strony, określając, w stosownych przypadkach, procedurę celną zastosowaną wobec towarów.

3. Na wniosek organu wnioskującego organ współpracujący podejmuje w ramach obowiązujących go przepisów ustawowych i wykonawczych działania niezbędne do zapewnienia specjalnego nadzoru dotyczącego:

a) osób fizycznych lub prawnych, wobec których istnieją uzasadnione podstawy, by przypuszczać, że uczestniczą lub uczestniczyły w działaniach naruszających przepisy prawa celnego;

b) miejsc, w których są lub mogą być gromadzone zapasy towarów w taki sposób, że istnieją uzasadnione podstawy, by przypuszczać, że towary te są lub mają być wykorzystywane do działań naruszających przepisy prawa celnego;

c) towarów, które są lub mogą być transportowane w taki sposób, że istnieją uzasadnione podstawy, by przypuszczać, że towary te są lub mają być wykorzystywane do działań naruszających przepisy prawa celnego; oraz

d) środków transportu, które są lub mogą być wykorzystywane w taki sposób, że istnieją uzasadnione podstawy, by przypuszczać, że są lub mają być wykorzystywane do działań naruszających przepisy prawa celnego.

ARTYKUŁ 4

Pomoc z własnej inicjatywy

Strony pomagają sobie wzajemnie, z własnej inicjatywy i zgodnie ze stosowanymi przez nie przepisami ustawowymi lub wykonawczymi, jeżeli uznają to za niezbędne w celu prawidłowego stosowania prawodawstwa celnego, w szczególności poprzez dostarczanie uzyskanych informacji odnoszących się do:

a) działań, które naruszają przepisy prawa celnego lub co do których istnieje takie podejrzenie, i które mogą zainteresować drugą Stronę;

b) nowych środków lub metod wykorzystywanych do prowadzenia działań naruszających przepisy prawa celnego;

c) towarów, o których wiadomo, że są przedmiotem działań naruszających przepisy prawa celnego;

d) osób fizycznych lub prawnych, wobec których istnieją uzasadnione podstawy, by przypuszczać, że uczestniczą lub uczestniczyły w działaniach naruszających przepisy prawa celnego; oraz

e) środków transportu, wobec których istnieje uzasadnione podejrzenie że były, są lub mogą być wykorzystane w działaniach naruszających przepisy prawa celnego.

ARTYKUŁ 5

Przekazywanie i powiadamianie

1. Na wniosek organu wnioskującego organ współpracujący podejmuje w ramach obowiązujących go przepisów ustawowych i wykonawczych wszystkie środki niezbędne do przekazania adresatowi zamieszkującemu lub mającemu swoją siedzibę na terytorium organu współpracującego wszelkich dokumentów lub powiadomienia takiego adresata o wszelkich decyzjach organu wnioskującego, wchodzących w zakres stosowania niniejszego Protokołu.

2. Wniosek o przekazanie dokumentów lub powiadomienie o decyzji przedkłada się w formie pisemnej w języku urzędowym organu współpracującego lub w języku akceptowanym przez ten organ.

ARTYKUŁ 6

Forma i treść wniosków o udzielenie pomocy

1. Wnioski przedstawiane na podstawie niniejszego Protokołu sporządza się w formie pisemnej. Do wniosków dołącza się dokumenty niezbędne do rozpatrzenia wniosku. W pilnych przypadkach organ współpracujący może zaakceptować wnioski w formie ustnej, lecz wnioski takie muszą zostać niezwłocznie potwierdzone przez organ wnioskujący w formie pisemnej.

2. Wnioski przedstawiane na podstawie ust. 1 zawierają następujące informacje:

a) organ wnioskujący;

b) pomoc będąca przedmiotem wniosku;

c) przedmiot i powód wystąpienia z wnioskiem;

d) przepisy ustawowe i wykonawcze oraz inne aspekty prawne mające związek z wnioskiem;

e) możliwie dokładne i pełne informacje na temat osób fizycznych lub prawnych, których dotyczy dochodzenie; oraz

f) streszczenie istotnych faktów oraz już przeprowadzonych dochodzeń.

3. Wnioski przedkłada się w języku urzędowym organu współpracującego lub w języku akceptowanym przez ten organ. Wymóg ten nie ma zastosowania do dokumentów towarzyszących wnioskowi, określonych w ust. 1.

4. Jeżeli wniosek nie spełnia wymogów formalnych określonych w ust. 1–3, organ współpracujący może zażądać poprawienia lub uzupełnienia wniosku. W międzyczasie organy każdej ze stron mogą zarządzić zastosowanie środków zabezpieczających.

ARTYKUŁ 7

Rozpatrywanie wniosków

1. W celu rozpatrzenia wniosku o pomoc organ współpracujący podejmuje czynności w granicach swoich kompetencji i w ramach dostępnych środków tak, jakby działał na własny rachunek lub na wniosek innych organów tej samej Strony, w drodze dostarczania informacji już przez siebie posiadanych, prowadzenia właściwych postępowań lub organizowania warunków ich przeprowadzenia. Niniejsze postanowienie stosuje się także do wszelkich innych organów, którym wniosek został przekazany przez organ współpracujący, jeżeli organ ten nie może działać samodzielnie.

2. Wnioski o pomoc są rozpatrywane zgodnie z przepisami ustawowymi lub wykonawczymi Strony, do której kierowany jest wniosek.

3. Należycie upoważnieni urzędnicy Strony mogą, za zgodą drugiej Strony i z zastrzeżeniem określonych przez nią warunków, przebywać w biurach organu współpracującego lub wszelkich innych organów, których to dotyczy zgodnie z ust. 1, celem uzyskania informacji o działalności naruszającej lub mogącej naruszać przepisy prawa celnego, których to informacji organ wnioskujący potrzebuje do celów niniejszego Protokołu.

4. Należycie upoważnieni urzędnicy Strony mogą, za zgodą drugiej Strony i z zastrzeżeniem określonych przez nią warunków, być obecni przy dochodzeniach prowadzonych na terytorium drugiej Strony.

ARTYKUŁ 8

Forma przekazywania informacji

1. Organ współpracujący przekazuje organowi wnioskującemu, w formie pisemnej, wyniki postępowań wraz ze wszystkimi stosownymi dokumentami, uwierzytelnionymi odpisami lub innymi istotnymi elementami.

2. Informacje te mogą być przekazywane w formie elektronicznej.

3. Organ wnioskujący może wystąpić z wnioskiem o przekazanie oryginałów dokumentów jedynie w przypadku, gdy uwierzytelnione kopie są niewystarczające. Oryginały dokumentów zwraca się w możliwie najkrótszym czasie.

ARTYKUŁ 9

Wyjątki od obowiązku udzielenia pomocy

1. Pomocy można odmówić lub uzależnić jej wykonanie od spełnienia określonych warunków lub wymagań, w przypadku gdy Strona uznaje, że pomoc udzielona na mocy niniejszego Protokołu:

a) może grozić naruszeniem suwerenności Republiki Armenii lub państwa członkowskiego, do którego skierowano wniosek o udzielenie pomocy zgodnie z niniejszym Protokołem;

b) może grozić naruszeniem porządku publicznego, bezpieczeństwa, tajemnicy państwowej lub innych podstawowych interesów, w szczególności w przypadkach, o których mowa w art. 10 ust. 2; lub

c) mogłaby spowodować naruszenie tajemnicy przemysłowej, handlowej lub zawodowej.

2. Organ współpracujący może odroczyć udzielenie pomocy, jeżeli kolidowałoby to z trwającymi dochodzeniami, śledztwami lub postępowaniami. W takim przypadku organ współpracujący konsultuje się z organem wnioskującym, aby ustalić, czy pomocy można udzielić z zastrzeżeniem warunków wymaganych przez organ współpracujący.

3. W przypadku gdy organ wnioskujący zwraca się o pomoc, której sam nie byłby w stanie udzielić, gdyby został o to poproszony, zwraca on uwagę na ten fakt w swoim wniosku. Decyzja co do sposobu rozpatrzenia takiego wniosku należy następnie do organu współpracującego.

4. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, decyzja organu współpracującego oraz jej uzasadnienie muszą być niezwłocznie podane do wiadomości organu wnioskującego.

ARTYKUŁ 10

Wymiana informacji i poufność

1. Wszelkie informacje przekazane w dowolnej formie zgodnie z niniejszym Protokołem mają charakter poufny lub zastrzeżony, zgodnie z przepisami ustawowymi i wykonawczymi obowiązującymi w każdej ze Stron. Informacje te są objęte obowiązkiem zachowania tajemnicy urzędowej i korzystają z ochrony, jaką objęte są informacje takiego samego rodzaju na podstawie odpowiednich przepisów ustawowych i wykonawczych Strony, która je otrzymała.

2. Dane osobowe mogą być przedmiotem wymiany tylko w przypadku, gdy Strona je otrzymująca zobowiąże się do zapewnienia ochrony tych danych w sposób, który zostanie uznany za odpowiedni przez Stronę przekazującą informacje.

3. Wykorzystanie informacji uzyskanych na mocy niniejszego Protokołu w postępowaniu sądowym lub administracyjnym wszczętym w związku z działaniami naruszającymi przepisy prawa celnego uznaje się za służące osiągnięciu celów niniejszego Protokołu. Dlatego Strony mogą, w swoich aktach dowodowych, sprawozdaniach i zeznaniach, jak również w postępowaniach sądowych i zarzutach podnoszonych przed sądami, wykorzystywać jako dowód informacje, które uzyskały, i dokumenty, z którymi zapoznały się zgodnie z postanowieniami niniejszego Protokołu. Organ współpracujący może uzależnić dostarczanie informacji lub udzielenie dostępu do dokumentów od spełnienia warunku powiadomienia go o takim wykorzystaniu.

4. Uzyskane informacje wykorzystuje się wyłącznie do celów niniejszego Protokołu. W przypadku gdy jedna ze Stron chce wykorzystać te informacje do innych celów, musi wcześniej uzyskać na to pisemną zgodę organu, który je dostarczył. Takie wykorzystanie tych informacji odbywa się wówczas z zastrzeżeniem wszelkich ograniczeń ustanowionych przez ten organ.

ARTYKUŁ 11

Biegli i świadkowie

Urzędnik reprezentujący drugą Stronę może zostać upoważniony przez organ współpracujący do stawienia się, w granicach określonych przyznanego upoważnienia, jako biegły lub świadek w postępowaniu sądowym lub administracyjnym w sprawach objętych niniejszym Protokołem oraz przedstawienia potrzebnych w tym celu przedmiotów, dokumentów lub ich uwierzytelnionych odpisów. Wniosek o stawienie się musi wskazywać dokładnie, przed jakim organem sądowym lub administracyjnym urzędnik musi się stawić, w jakiej sprawie oraz na jakiej podstawie lub w jakim charakterze urzędnik ten zostanie przesłuchany.

ARTYKUŁ 12

Wydatki związane z udzieleniem pomocy

Strony zrzekają się wszystkich wzajemnych roszczeń dotyczących zwrotu wydatków poniesionych w związku z wykonaniem niniejszego Protokołu, z wyjątkiem – w stosowanych przypadkach – wydatków poniesionych na rzecz biegłych i świadków oraz tłumaczy ustnych i pisemnych niebędących pracownikami administracji publicznej.

ARTYKUŁ 13

Wykonanie

1. Wykonanie niniejszego Protokołu powierza się z jednej strony organom celnym Republiki Armenii, a z drugiej strony odpowiednio właściwym służbom Komisji Europejskiej i organom celnym państw członkowskich. Decydują one w sprawach związanych ze wszystkimi środkami praktycznymi i uzgodnieniami niezbędnymi do wykonania niniejszego protokołu, z uwzględnieniem obowiązujących przepisów ustawowych i wykonawczych, zwłaszcza w dziedzinie ochrony danych osobowych.

2. Strony konsultują się wzajemnie, a następnie na bieżąco przekazują sobie informacje na temat środków wykonawczych, przyjmowanych zgodnie z postanowieniami niniejszego protokołu.

3. W Unii Europejskiej postanowienia niniejszego Protokołu nie wpływają na przekazywanie jakichkolwiek informacji uzyskanych na podstawie niniejszego Protokołu między właściwymi służbami Komisji Europejskiej i organami celnymi państw członkowskich. W Republice Armenii postanowienia niniejszego Protokołu nie wpływają na przekazywanie w ramach organów celnych Armenii jakichkolwiek informacji uzyskanych na podstawie niniejszego protokołu.

ARTYKUŁ 14

Inne umowy

Postanowienia niniejszego Protokołu mają pierwszeństwo przed postanowieniami wszelkich dwustronnych umów o wzajemnej pomocy, które zostały lub mogą zostać zawarte między poszczególnymi państwami członkowskimi Unii Europejskiej a Republiką Armenii, o ile postanowienia tych umów okażą się niezgodne z zawartymi w niniejszym Protokole.

ARTYKUŁ 15

Konsultacje

W sprawach związanych z wykładnią i wykonaniem niniejszego Protokołu Strony konsultują się wzajemnie w celu rozstrzygnięcia sprawy w ramach Podkomitetu ds. Ceł ustanowionego na mocy art. 126 niniejszej Umowy.